

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА

10 23
X

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 802-01-7, внесен от Министерски съвет, приет на първо гласуване на 21 февруари 2018 г.

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Кодекса на труда

(обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г. и бр. 7 и 15 от 2018 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. В чл. 163 се правят следните изменения:

1. Заглавието се изменя така: „Отпуск поради бременност и раждане“.

2. Алинея 6 се отменя.

3. В ал. 7 думите „и б“ се заличават.

4. Алинея 9 се отменя.

5. Алинея 10 се изменя така:

„(10) Със съгласието на майката след навършване на 6-месечна възраст на детето бащата може да ползва вместо нея отпуск за остатъка до 410 дни. Когато бащата е неизвестен, отпускът може да се ползва от един от родителите на майката. Когато бащата е починал, отпускът може да се ползва от един от родителите на майката или на бащата.“

6. Алинея 11 се отменя.

7. В ал. 13 думите „ал. 10, 11 или 12“ се заменят с „ал. 10 или 12“, а думата „(осиновителката)“ се заличава.

8. В ал. 14 думите „ал. 1-13“ се заменят с „ал. 1-12“.

9. Алинея 15 се изменя така:

„(15) В случаите, когато не се ползва отпуск по ал. 1, или лицето по ал. 10, което ползва такъв отпуск, прекъсне неговото ползване, на майката, когато работи по трудово правоотношение, се изплаща парично обезщетение от държавното обществено осигуряване.“

10. В ал. 16 думите „ал. 1“ се заменят с „ал. 1, 7, 8, 10 и 12“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1.

§ 2. В чл. 164а, ал. 4 след думите „по чл. 164“ се добавя „и по чл. 164б“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2.

§ 3. Член 164б се изменя така:

„Отпуск при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 164б. (1) Работничка или служителка, която осинови дете до 5-годишна възраст, има право на отпуск за период от 365 дни от деня на предаването на детето за осиновяване, но не по-късно от навършване на 5-годишната му възраст.

(2) Когато детето е осиновено от съпрузи, отпускът по ал. 1 със съгласието на осиновителката може да се ползва вместо нея от осиновителя след изтичане на 6 месеца от деня на предаване на детето за осиновяване, но не по-късно от навършване на 5-годишната му възраст, когато работи по трудово правоотношение. Когато осиновителят е починал, отпускът може да се ползва от един от родителите на осиновителката или на осиновителя, когато работи по трудово правоотношение.

(3) Със съгласието на работничката или служителката, която сама е осиновила дете, след изтичане на 6 месеца от деня на предаване на детето за осиновяване един от нейните родители може да ползва вместо нея отпуска по ал. 1, когато работи по трудово правоотношение.

(4) За времето, през което се ползва отпуск по ал. 2 или 3, отпускът на осиновителката са прекъсва.

(5) Право на отпуск при условията и в размерите по ал. 1 има и работникът или служителят в случаите, когато сам е осиновил детето. С негово съгласие след изтичане на 6 месеца от деня на предаване на детето за осиновяване един от неговите родители може да ползва вместо него отпуска по ал. 1, когато работи по трудово правоотношение.

(6) В случаите, когато не се ползва отпуск по ал. 1 или 5, или лицето, което ползва такъв отпуск, прекъсне неговото ползване, на осиновителката или на осиновителя, когато работи по трудово правоотношение, се изплаща парично обезщетение от държавното обществено осигуряване.

(7) След използване на отпуските по ал. 1, 2, 3 и 5, когато детето не е навършило 2-годишна възраст и не е настанено в детско заведение, осиновителката, осиновителят или лицето, което е поело отглеждането на детето, има право на допълнителен отпуск за отглеждане на дете до навършване на 2-годишната му възраст по чл. 164.

(8) Когато осиновителката и осиновителят се намират в брак, осиновителят има право на 15-дневен отпуск при осиновяване на дете до 5-годишна възраст от деня на предаване на детето за осиновяване, но не по-късно от навършване на 5-годишната му възраст.

(9) Отпускът по ал. 1, 2, 3, 5 и 8 не се ползва при смърт на детето, при прекратяване на осиновяването, както и когато детето посещава детско заведение, включително детска ясла или учебно заведение.

(10) Отпускът по ал. 1, 2, 3, 5 и 8 не може да се ползва едновременно с отпуск по чл. 163, 164 и 164а.

(11) През време на отпуска по ал. 1, 2, 3, 5 и 8 на лицата се изплаща парично обезщетение при условия и в размери, определени в отделен закон. Времето, през което се ползва отпускът, се признава за трудов стаж.

(12) Редът и начинът за ползване на отпуска по ал. 1, 2, 3, 5 и 8 се определят с наредба на Министерския съвет.“

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гьоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 3 в новото съдържание на чл. 164б се правят следните изменения и допълнения:

1. в заглавието думите „на дете до 5-годишна възраст“ отпадат.

2. в ал. 1 се създава изречение второ: „Работничка или служителка, която осинови дете над 5-годишна възраст има право на отпуск в периода до изтичане на една година от осиновяването в размер на 90 дни.“

3. В ал. 2, изр. първо думите „но не по-късно от навършване на 5-годишната му възраст“ и запетаята преди тях - отпадат.

4. в ал. 8 текстът след думата „отпуск“ до края на изречението се заменя с „от допускане на осиновяването“.

5. ал. 9 се изменя така: „Отпускът по ал. 1- 3, 5 и 8 не се ползва при смърт на детето и при прекратяване на осиновяването, а с изключение на хипотезата на ал. 1, изречение второ и когато детето посещава детско заведение, включително детска ясла или учебно заведение“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3.

§ 4. В чл. 167 се правят следните изменения:

1. Заглавието се изменя така: „Отпуск при смърт или тежко заболяване на родител или осиновител“.

2. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Когато майката на дете до 2-годишна възраст или осиновителката на дете до 5-годишна възраст почине или заболее тежко, поради което не може да се грижи за детето, съответната част от отпуските за раждане, при осиновяване и за отглеждане на дете се ползват от бащата (осиновителя). С негово съгласие тези отпуски могат да се ползват от един от неговите родители или от един от родителите на починалата или заболялата тежко майка (осиновителка) на детето, когато работи по трудово правоотношение.

(2) Когато майката на дете до 2-годишна възраст или осиновителката на дете до 5-годишна възраст заболее тежко, поради което не може да се грижи за детето, и бащата (осиновителят) е починал, съответната част от отпуските за раждане, при осиновяване и за отглеждане на дете се ползва от един от родителите на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя), когато работи по трудово правоотношение.“

3. В ал. 3 думата „малко“ се заличава.

4. Алинеи 4 и 5 се изменят така:

„(4) Когато лицето, което само е осиновило дете до 5-годишна възраст, почине или заболее тежко, поради което не може да се грижи за детето, съответната част от отпуските при осиновяване или за отглеждане на дете до 2-годишна възраст се ползва от един от неговите родители, когато работи по трудово правоотношение.

(5) Когато починат и двамата родители на дете до 2-годишна възраст или двамата осиновители на дете до 5-годишна възраст и детето не е настанено в детско заведение, включително детска ясла или учебно заведение, или в детско заведение на пълна държавна издръжка, съответната част от отпуските по ал. 1, 2, 3 и 4 се ползва от настойника, а с негово съгласие – от един от родителите на майката или на бащата на детето, съответно - на осиновителите, когато работи по трудово правоотношение.“

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гьоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 4 се правят следните изменения:

1. в т. 2 в новото съдържание на ал. 1 думите „на дете до 2-годишна възраст“ и на дете до 5-годишна възраст“ - отпадат.

2. в т. 3 в новото съдържание на ал. 2 думите „на дете до 2-годишна възраст“ и „на дете до 5-годишна възраст“ - отпадат.

3. в т. 5 в новото съдържание на ал. 4 думите „до 5-годишна възраст“ и „до 2-годишна възраст“ - отпадат.

4. в т. 6 в новото съдържание на ал. 5 думите „на дете до 2-годишна възраст“ и „на дете до 5-годишна възраст“ - отпадат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 4.

§ 5. В чл. 167а, ал. 1 след думите „чл. 164, ал. 1“ се добавя „и чл. 164б, ал. 1, 2, 3 и 5“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5.

§ 6. В чл. 352, ал. 1 т. 4 се изменя така:

„4. ползваните неплатени отпуски за временна неработоспособност, за бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст;“.

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гьоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 6 в новото съдържание на т. 4 думите „на дете до 5-годишна възраст“- отпадат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6:

§ 6. В чл. 352, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 2 и 3 думата „ползуваните“ се заменя с „ползваните“.

2. Точка 4 се изменя така:

„4. ползваните неплатени отпуски за временна неработоспособност, за бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст;“.

Комисията предлага да се създаде ново подразделение: „ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ“

§ 7. В Преходните разпоредби се създава § 3к:

„§ 3к. (1) Работничките и служителките или лицата, на които отпускът поради осиновяване на дете по чл. 163, ал. 6, 10 и 11 или по чл. 164 не е изтекъл към 1 юли

2018 г., от тази дата имат право на отпуск по чл. 164б, ал. 1, 2 и 3 за остатъка до 365 дни, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.

(2) Работничките и служителките или лицата, на които отпускът поради осиновяване на дете по чл. 163, ал. 6, 10 и 11 или по чл. 164 е изтекъл към 1 юли 2018 г., от тази дата имат право на отпуск по чл. 164б, ал. 1, 2 и 3 в размер на разликата между 365 дни и сбора от ползваните или полагащите се отпуски поради бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 отпускът се разрешава въз основа на писмено заявление от лицето до предприятието.

(4) През време на отпуска по ал. 1 и 2 на работничката или служителката или на лицето, което ползва отпуска, се изплаща парично обезщетение от държавното обществено осигуряване.

(5) От деня на разрешаване на отпуска по чл. 164б, ал. 1, 2 и 3 отпускът по чл. 163 или по чл. 164 се прекратява.“

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гьоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 7 в създавания § 3к, в ал. 1 и ал. 2 думата „юли“ се заменя с „април“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7:

§ 7. (1) Работничките и служителките или лицата, на които отпускът поради осиновяване на дете по отменените ал. 6 и 11 на чл. 163 и по ал. 10 в редакцията ѝ до влизането в сила на този закон или по чл. 164 не е изтекъл до 1 юли 2018 г., включително, от тази дата имат право на отпуск по чл. 164б, ал. 1, 2 и 3 за остатъка до 365 дни, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.

(2) Работничките и служителките или лицата, на които отпускът поради осиновяване на дете по отменените ал. 6 и 11 на чл. 163 и по ал. 10 в редакцията ѝ до влизането в сила на този закон или по чл. 164 е изтекъл до 1 юли 2018 г., включително, от тази дата имат право на отпуск по чл. 164б, ал. 1, 2 и 3 в размер на разликата между 365 дни и сбора от ползваните или полагащите се отпуски поради бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 отпускът се разрешава въз основа на писмено заявление от лицето до предприятието.

(4) През време на отпуска по ал. 1 и 2 на работничката или служителката или на лицето, което ползва отпуска, се изплаща парично обезщетение от държавното обществено осигуряване.

(5) От деня на разрешаване на отпуска по чл. 164б, ал. 1, 2 и 3 отпускът по чл. 163 или по чл. 164 се прекратява.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията не подкрепя текста на вносителя за наименованието и предлага то да бъде отхвърлено.

§ 8. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 16 и 17 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 50:

а) в ал. 1 думата „календарни“ се заличава;

б) алинеи 5 и 6 се изменят така:

„(5) Осигуреното за общо заболяване и майчинство лице, при което е настанено дете по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за закрила на детето, има право на обезщетение по ал. 1 в размер на разликата от възрастта на детето в деня на настаниването му по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за закрила на детето, до изтичането на срока на полагащото се обезщетение за раждане.

(6) Осигуреният за общо заболяване и майчинство баща има право на парично обезщетение при раждане на дете в размера, определен по реда на чл. 49, за срок до 15 дни, през време на отпуска по чл. 163, ал. 8 от Кодекса на труда, когато отговаря на условията по чл. 48а.“;

в) в ал. 7 думата „календарни“ се заличава, а думите „чл. 163, ал. 10, 11 или 12“ се заменят с „чл. 163, ал. 10 и 12“;

г) алинея 8 се изменя така:

„(8) Самоосигуряващите се лица имат право на обезщетение по ал. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7, когато отговарят на условията по чл. 48а.“

2. В чл. 50а:

а) в ал. 1 текста преди т. 1 се изменя така:

„(1) Майката, която отговаря на условията по чл. 48а, получава парично обезщетение в размер 50 на сто от обезщетението по чл. 49, когато:“;

б) в ал. 2:

аа) в изречение първо думите „(осиновителката)“ и „(осиновителя)“ се заличават;

бб) в изречение второ думите „е осигурено за общо заболяване и майчинство“ се заменят с „отговаря на условията по чл. 48а“.

3. Член 51 се изменя така:

„Обезщетение при смърт или при заболяване на майката или на осиновителката на дете до 5-годишна възраст

Чл. 51. При смърт или тежко заболяване на майката (осиновителката), което я възпрепятства да гледа детето, на лицето, което ползва отпуска по чл. 167 от Кодекса на труда, се изплаща парично обезщетение по чл. 49, 53 или 53в. Обезщетението се изплаща и на самоосигуряващите се лица, когато отговарят на условията по чл. 48а, 52а и 53а.“

4. Член 52 се изменя така:

„Обезщетение при бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст при прекратяване на осигуряването

Чл. 52. При прекратяване на осигуряването за общо заболяване и майчинство през

време на получаване на обезщетение за бременност и раждане или при осиновяване на дете до 5-годишна възраст на осигуреното лице се изплаща парично обезщетение до изтичане на срока на обезщетението за бременност и раждане по чл. 50 или при осиновяване на дете по чл. 53в.“

5. В чл. 52а:

а) в заглавието думите „малко дете“ се заменят с „дете до 2-годишна възраст“;

б) в текста думите „малко дете“ се заменят с „дете до навършване на 2-годишната му възраст“.

6. В чл. 52б:

а) в заглавието думите „малко дете“ се заменят с „дете до 2-годишна възраст“;

б) в текста след думата „дете“ се добавя „до навършване на 2-годишната му възраст“.

7. В чл. 53:

а) заглавието се изменя така: „Обезщетение при отглеждане на дете до 2-годишна възраст“;

б) алинея 1 се изменя така:

„(1) След изтичане срока на обезщетението за бременност и раждане, през време на допълнителния платен отпуск за отглеждане на дете до навършване на 2-годишната му възраст, на майката се изплаща месечно парично обезщетение в размер, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. Обезщетението се изплаща и на осиновителката, ако след изтичане срока на обезщетението при осиновяване на дете, то не е навършило 2-годишна възраст.“;

в) в ал. 2:

аа) в изречение първо думите „на малко дете“ се заменят с „на детето“;

бб) в изречение второ думите „чл. 167, ал. 2“ се заменят с „чл. 167, ал. 5“;

г) в ал. 3 думите „до двегодишна възраст“ се заменят с „до навършване на 2-годишната му възраст“;

д) в ал. 4 след думите „даване за осиновяване“ се поставя запетая и се добавя „при прекратяване на осиновяването“;

е) алинея 5 се изменя така:

„(5) Самоосигуряващите се лица имат право на обезщетение по ал. 1, 2, 3 и 4, когато отговарят на условията по чл. 52а.“

8. Член 53а се изменя така:

„Право на обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 53а. Осигурените за общо заболяване и майчинство лица имат право на обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, ако имат 12 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.“

9. Създават се чл. 53б, 53в и 53г:

„Срок за представяне на документи и данни за изплащане на обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 53б. Осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси представят в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт документите и данните за изплащане на парично обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст в срока по чл. 40а, т. 1, а самоосигуряващите се лица - до 10-о число на месеца, следващ този, от който се иска изплащане на обезщетението.

Обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 53в. (1) На осигуреното за общо заболяване и майчинство лице през време на отпуска при осиновяване на дете до 5-годишна възраст се изплаща обезщетение в

размера, определен по реда на чл. 49, за срок до 365 дни от деня на предаването на детето за осиновяване, но не по-късно от навършване на 5-годишната му възраст.

(2) На осигурения за общо заболяване и майчинство осиновител се изплаща парично обезщетение при осиновяване на дете в размера, определен по реда на чл. 49, за срок до 15 дни през време на отпуска по чл. 164б, ал. 8 от Кодекса на труда.

(3) На осигуреното за общо заболяване и майчинство лице се изплаща парично обезщетение в размера, определен по реда на чл. 49, след изтичане на 6 месеца от деня на предаване на детето за осиновяване за остатъка до 365 дни през време на отпуска по чл. 164б, ал. 2, 3 или 5 от Кодекса на труда.

(4) Паричното обезщетение по ал. 1, 2 и 3 не се изплаща при смърт на детето, при прекратяване на осиновяването, при настаняване в детско заведение на пълна държавна издръжка, както и когато детето посещава детско заведение, включително детска ясла или учебно заведение.

(5) Самоосигуряващите се лица имат право на обезщетение по ал. 1, 2, 3 и 4, когато отговарят на условията по чл. 53а.

Обезщетение при неизползване на отпуска при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 53г. (1) Осиновителката на дете до 5-годишна възраст или осиновителят, който сам е осиновил дете до 5-годишна възраст, когато отговаря на условията на чл. 53а, получава парично обезщетение в размер 50 на сто от обезщетението по чл. 49, когато след изтичането на 90 дни от деня на предаване на детето за осиновяване:

1. не ползва отпуск за осиновяване, или лицето, което ползва такъв отпуск, прекъсне неговото ползване;

2. самоосигуряващото се лице започне да упражнява трудова дейност, за която се осигурява за общо заболяване и майчинство.

(2) Когато осиновителката е починала, лишена е от родителски права и/или упражняването на родителските права върху детето е предоставено на осиновителя, обезщетението по ал. 1 се изплаща на осиновителя, а когато той е починал – на настойника. Обезщетението се изплаща на настойника и в случаите, когато осиновителят, който сам е осиновил дете, е починал или е лишен от родителски права. Обезщетението се изплаща, когато лицето, поело отглеждането на детето, отговаря на условията по чл. 53а.

(3) Обезщетението по ал. 1 и 2 не се изплаща при смърт на детето, при прекратяване на осиновяването, при настаняване в детско заведение на пълна държавна издръжка, както и когато детето посещава детско заведение, включително детска ясла или учебно заведение.“

10. В чл. 54:

а) в заглавието думите „малко дете“ се заменят с „дете до 2-годишна възраст“;

б) в ал. 1:

аа) в текста преди т. 1 думите „е осигурена за общо заболяване и майчинство и е имала право на обезщетение“ се заменят с „отговаря на условията“;

бб) в т. 1 думите „малко дете“ се заменят с „детето“;

в) в ал. 2, изречение второ думите „е осигурено за общо заболяване и майчинство“ се заменят с „отговаря на условията на чл. 52а“;

г) в ал. 3 след думите „когато детето е дадено за осиновяване“ се поставя запетая и се добавя „когато осиновяването е прекратено“.

11. Навсякъде в кодекса думите „от 2-“ се заличават.

12. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 22ф:

„§ 22ф. (1) Осигурените за общо заболяване и майчинство лица, които са осиновили дете и на които към 1 юли 2018 г. срокът за изплащане на обезщетение по чл. 50, ал. 5 или 7 или по чл. 53 не е изтекъл, от тази дата имат право на обезщетение по чл. 53в, ал. 1 или 3 за остатъка до 365 дни, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.

(2) Осигурените за общо заболяване и майчинство лица, които са осиновили дете и на които към 1 юли 2018 г. срокът за изплащане на обезщетение по чл. 50, ал. 5 или 7 или по чл. 53 е изтекъл, но от деня на предаване на детето за осиновяване не са изтекли 365 дни, от 1 юли 2018 г. имат право на обезщетение по чл. 53в, ал. 1 или 3 за остатъка до края на този период, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.“

Предложение от народните представители Светлана Ангелова и Ралица Добрева:

В § 8 от Заключителните разпоредби се правят следните изменения:

1. В чл. 53г ал. 3 се изменя така:

„(3) Обезщетението по ал. 1 и 2 не се изплаща при смърт на детето, при прекратяване на осиновяването, при настаняване в детско заведение на пълна държавна издръжка, както и при отглеждането му от лице, включено в програми за подкрепа на майчинството.“

2. В преходните и заключителните разпоредби § 22ф, ал. 2 се изменя така:

„(2) Осигурените за общо заболяване и майчинство лица, които са осиновили дете и на които към 1 юли 2018 г. срокът за изплащане на обезщетение по чл. 50, ал. 5 или 7 или по чл. 53 е изтекъл, от тази дата имат право на обезщетение по чл. 53в, ал. 1 или 3 за остатъка до 365 дни, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гьоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 8 се правят следните изменения:

а) в т. 3 в новото съдържание на чл. 51, в заглавието думите „на дете до 5-годишна възраст“ - отпадат.

б) в т. 4 в новото съдържание на чл. 52 думите „на дете до 5-годишна възраст“ в заглавието и в текста на разпоредбата - отпадат.

в) в т. 8 в новото съдържание на чл. 53а думите „на дете до 5-годишна възраст“ в заглавието и думите „до 5-годишна възраст“ в текста на разпоредбата - отпадат.

г) в т. 9 се правят следните изменения:

- в създавания чл. 53б думите „на дете до 5-годишна възраст“ в заглавието и думите „до 5-годишна възраст“ в текста на разпоредбата - отпадат.

- в създавания чл. 53в:

• в заглавието думите „на дете до 5-годишна възраст“ - отпадат.

• в ал. 1 думите „на дете до 5-годишна възраст“ отпадат, а текстът след думите „чл. 49,“ до края на изречението се заменя със „за срока на отпуската по чл. 164б, ал. 1 от Кодекса на труда“.

• ал. 4 - отпада.

• сегашната ал. 5 става ал. 4.

д) в т. 12 в създавания § 22ф в ал. 1 и ал. 2 думата „юли“ се заменя с „април“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 8:

§ 8. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 16 и 17 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 50:

а) в ал. 1 думата „календарни“ се заличава;

б) алинеи 5 и 6 се изменят така:

„(5) Осигуреното за общо заболяване и майчинство лице, при което е настанено дете по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за закрила на детето, има право на обезщетение по ал. 1 в размер на разликата от възрастта на детето в деня на настъпването му по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за закрила на детето, до изтичането на срока на полагащото се обезщетение за раждане.

(б) Осигуреният за общо заболяване и майчинство баща има право на парично обезщетение при раждане на дете в размера, определен по реда на чл. 49, за срок до 15 дни, през време на отпуска по чл. 163, ал. 8 от Кодекса на труда, когато отговаря на условията по чл. 48а.“;

в) в ал. 7 думата „календарни“ се заличава, а думите „чл. 163, ал. 10, 11 или 12“ се заменят с „чл. 163, ал. 10 и 12“;

г) алинея 8 се изменя така:

„(8) Самоосигуряващите се лица имат право на обезщетение по ал. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7, когато отговарят на условията по чл. 48а.“

2. В чл. 50а:

а) в ал. 1 текстът преди т. 1 се изменя така:

„Майката, която отговаря на условията по чл. 48а, получава парично обезщетение в размер 50 на сто от обезщетението по чл. 49, когато.“;

б) в ал. 2:

аа) в изречение първо думите „(осиновителката)“ и „(осиновителя)“ се заличават;

бб) в изречение второ думите „е осигурено за общо заболяване и майчинство“ се заменят с „отговаря на условията по чл. 48а“.

3. Член 51 се изменя така:

„Обезщетение при смърт или при заболяване на майката или на осиновителката на дете до 5-годишна възраст

Чл. 51. При смърт или тежко заболяване на майката (осиновителката), което я възпрепятства да гледа детето, на лицето, което ползва отпуска по чл. 167 от Кодекса на труда, се изплаща парично обезщетение по чл. 49, 53 или 53в. Обезщетението се изплаща и на самоосигуряващите се лица, когато отговарят на условията по чл. 48а, 52а и 53а.“

4. Член 52 се изменя така:

„Обезщетение при бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст при прекратяване на осигуряването

Чл. 52. При прекратяване на осигуряването за общо заболяване и майчинство през време на получаване на обезщетение за бременност и раждане или при осиновяване на дете до 5-годишна възраст на осигуреното лице се изплаща парично обезщетение до изтичане на срока на обезщетението за бременност и раждане по чл. 50 или при осиновяване на дете по чл. 53в.“

5. В чл. 52а:

а) в заглавието думите „малко дете“ се заменят с „дете до 2-годишна възраст“;

б) в текста думите „малко дете“ се заменят с „дете до навършване на 2-годишната му възраст“.

6. В чл. 52б:

а) в заглавието думите „малко дете“ се заменят с „дете до 2-годишна възраст“;

б) в текста след думата „дете“ се добавя „до навършване на 2-годишната му възраст“.

7. В чл. 53:

а) заглавието се изменя така: „Обезщетение при отглеждане на дете до 2-годишна възраст“;

б) алинея 1 се изменя така:

„(1) След изтичане срока на обезщетението за бременност и раждане, през време на допълнителния платен отпуск за отглеждане на дете до навършване на 2-годишната му възраст, на майката се изплаща месечно парично обезщетение в размер, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. Обезщетението се изплаща и на осиновителката, ако след изтичане срока на обезщетението при осиновяване на дете, то не е навършило 2-годишна възраст.“;

в) в ал. 2:

аа) в изречение първо думите „на малко дете“ се заменят с „на детето“;

аб) в изречение второ думите „чл. 167, ал. 2“ се заменят с „чл. 167, ал. 5“;

г) в ал. 3 думите „до двегодишна възраст“ се заменят с „до навършване на 2-годишната му възраст“;

д) в ал. 4 след думите „даване за осиновяване“ се поставя запетая и се добавя „при прекратяване на осиновяването“;

е) алинея 5 се изменя така:

„(5) Самоосигуряващите се лица имат право на обезщетение по ал. 1, 2, 3 и 4, когато отговарят на условията по чл. 52а.“

8. Член 53а се изменя така:

„Право на обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 53а. Осигурените за общо заболяване и майчинство лица имат право на обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, ако имат 12 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.“

9. Създават се чл. 53б, 53в и 53г:

„Срок за представяне на документи и данни за изплащане на обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 53б. Осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси представят в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт документите и данните за изплащане на парично обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст в срока по чл. 40а, т. 1, а

самоосигуряващите се лица - до 10-о число на месеца, следващ този, от който се иска изплащане на обезщетението.

Обезщетение при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 53в. (1) На осигуреното за общо заболяване и майчинство лице през време на отпуска при осиновяване на дете до 5-годишна възраст се изплаща обезщетение в размера, определен по реда на чл. 49, за срок до 365 дни от деня на предаването на детето за осиновяване, но не по-късно от навършване на 5-годишната му възраст.

(2) На осигурения за общо заболяване и майчинство осиновител се изплаща парично обезщетение при осиновяване на дете в размера, определен по реда на чл. 49, за срок до 15 дни през време на отпуска по чл. 164б, ал. 8 от Кодекса на труда.

(3) На осигуреното за общо заболяване и майчинство лице се изплаща парично обезщетение в размера, определен по реда на чл. 49, след изтичане на 6 месеца от деня на предаване на детето за осиновяване за остатък до 365 дни през време на отпуска по чл. 164б, ал. 2, 3 или 5 от Кодекса на труда.

(4) Паричното обезщетение по ал. 1, 2 и 3 не се изплаща при смърт на детето, при прекратяване на осиновяването, при настаняване в детско заведение на пълна държавна издръжка, както и когато детето посещава детско заведение, включително детска ясла или учебно заведение.

(5) Самоосигуряващите се лица имат право на обезщетение по ал. 1, 2, 3 и 4, когато отговарят на условията по чл. 53а.

Обезщетение при неизползване на отпуска при осиновяване на дете до 5-годишна възраст

Чл. 53г. (1) Осиновителката на дете до 5-годишна възраст или осиновителят, който сам е осиновил дете до 5-годишна възраст, когато отговаря на условията на чл. 53а, получава парично обезщетение в размер 50 на сто от обезщетението по чл. 49, когато след изтичането на 90 дни от деня на предаване на детето за осиновяване:

1. не ползва отпуск за осиновяване, или лицето, което ползва такъв отпуск, прекъсне неговото ползване;

2. самоосигуряващото се лице започне да упражнява трудова дейност, за която се осигурява за общо заболяване и майчинство.

(2) Когато осиновителката е починала, лишена е от родителски права и/или упражняването на родителските права върху детето е предоставено на осиновителя, обезщетението по ал. 1 се изплаща на осиновителя, а когато той е починал – на настойника. Обезщетението се изплаща на настойника и в случаите, когато осиновителят, който сам е осиновил дете, е починал или е лишен от родителски права. Обезщетението се изплаща, когато лицето, поело отглеждането на детето, отговаря на условията по чл. 53а.

(3) Обезщетението по ал. 1 и 2 не се изплаща при смърт на детето, при прекратяване на осиновяването, при настаняване в детско заведение на пълна държавна издръжка, както и при отглеждането му от лице, включено в програми за подкрепа на майчинството.“

10. В чл. 54:

а) в заглавието думите „малко дете“ се заменят с „дете до 2-годишна възраст“;

б) в ал. 1:

аа) в текста преди т. 1 думите „е осигурена за общо заболяване и майчинство и е имала право на обезщетение“ се заменят с „отговаря на условията“;

бб) в т. 1 думите „малко дете“ се заменят с „детето“;

в) в ал. 2, изречение второ думите „е осигурено за общо заболяване и майчинство“ се заменят с „отговаря на условията на чл. 52а“;

г) в ал. 3 след думите „когато детето е дадено за осиновяване“ се поставя запетая и се добавя „когато осиновяването е прекратено“.

11. Навсякъде в останалите текстове на кодекса думите „от 2-“ се заличават.

Комисията предлага да се създаде нов § 9:

§ 9. (1) Осигурените за общо заболяване и майчинство лица, които са осиновили дете и на които до 1 юли 2018 г., включително, срокът за изплащане на обезщетение по чл. 50, ал. 5 или 7 или по чл. 53 от Кодекса за социално осигуряване в редакцията им до влизането в сила на този закон не е изтекъл, от тази дата имат право на обезщетение по чл. 53в, ал. 1 или 3 от Кодекса за социално осигуряване за остатъка до 365 дни, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.

(2) Осигурените за общо заболяване и майчинство лица, които са осиновили дете и на които до 1 юли 2018 г., включително, срокът за изплащане на обезщетение по чл. 50, ал. 5 или 7 или по чл. 53 от Кодекса за социално осигуряване в редакцията им до влизането в сила на този закон е изтекъл, от тази дата имат право на обезщетение по чл. 53в, ал. 1 или 3 от Кодекса за социално осигуряване за остатъка до 365 дни, но не по-късно от навършване на 5-годишна възраст на детето.

§ 9. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 20 от 2016 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г. и бр. 7 и 17 от 2018 г.) в чл. 40, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1, буква „б“ думите „чл. 165, ал. 1 и“ се заличават.

2. В т. 5 думите „отпуск при осиновяване на дете от 2- до 5-годишна възраст по реда на чл. 164б, ал. 1 и 4 от Кодекса на труда“ се заменят с „отпуск при осиновяване на дете до 5-годишна възраст по реда на чл. 164б, ал. 1 и 5 от Кодекса на труда“.

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гьоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 9 т. 2, в заместващия текст думите „на дете до 5-годишна възраст“ - отпадат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, който става § 10.

§ 10. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 38 от 2016 г.; изм., бр. 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 67, ал. 5, т. 2 думите „чл. 163-164а от Кодекса на труда“ се заменят с „чл. 163-164б от Кодекса на труда“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 10, който става § 11:

§ 11. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 38 от 2016 г.; изм., бр. 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 67, ал. 5, т. 2 думите „чл. 163-164а“ се заменят с „чл. 163, 164, 164а и 164б“.

§ 11. В Закона за дипломатическата служба (обн., ДВ, бр. 78 от 2007 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 и 100 от 2010 г., бр. 69 от 2011 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 95 от 2011 г.; изм., бр. 15 и 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 68, ал. 2, т. 6 думите „165“ се заменят с „164б“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11, който става § 12.

§ 12. В Закона за малките и средните предприятия (обн., ДВ, бр. 84 от 1999 г.; изм., бр. 80 и 92 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 28 от 2002 г., бр. 64 от 2004 г., бр. 34, 59 и 80 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 43 от 2008 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 14 от 2015 г. и бр. 17 от 2016 г.) в чл. 4в ал. 4 се изменя така:

„(4) Броят на лицата в отпуск поради бременност и раждане, на лицата в отпуск за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и на лицата в отпуск при осиновяване на дете до 5-годишна възраст не се включва в числеността на персонала.“

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гьоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 12 в новото съдържание на ал. 4, думите "на дете до 5-годишна възраст" отпадат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12, който става § 13.

§ 13. В Закона за семейни помощи за деца (обн., ДВ, бр. 32 от 2002 г.; изм., бр. 120 от 2002 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 69 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 21, 30, 33, 68 и 95 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 71 и 110 от 2008 г., бр. 23 от 2009 г., бр. 15 и 24 от 2010 г., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 57, 79 и 96 от 2015 г., бр. 98 от 2016 г. и бр. 99 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 8:

а) в ал. 1, т. 1 думите „обезщетение за бременност, раждане и отглеждане на дете“ се заменят с „обезщетение за бременност и раждане, за отглеждане на дете или при осиновяване на дете до 5-годишна възраст“;

б) в ал. 5 думите „обезщетение за бременност и раждане и за отглеждане на малко дете“ се заменят с „обезщетение за бременност и раждане, за отглеждане на дете или при осиновяване на дете до 5-годишна възраст“ и думите „чл. 48а и чл. 52а“ се заменят с „чл. 48а, 52а и 53а“;

в) в ал. 6 думите „чл. 48а и чл. 52а“ се заменят с „чл. 48а, 52а и 53а“.

2. В чл. 8в, ал. 1, т. 4 думите „обезщетение за бременност, раждане и отглеждане на дете“ се заменят с „обезщетение за бременност и раждане, за отглеждане на дете или при осиновяване на дете до 5-годишна възраст“.

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гъоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 13 в т. 1, б. „а“ и „б“ и в т. 2, в заместващите текстове думите „на дете до 5-годишна възраст“ - отпадат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13, който става § 14.

§ 14. Законът влиза в сила от 1 юли 2018 г.

Предложение от народните представители Надя Клисурска-Жекова, Крум Зарков, Николай Иванов, Георги Гъоков, Виолета Желева, Кристина Сидорова, Цветан Топчиев и Весела Лечева:

В § 14 думата „юли“ се заменя с „април“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, който става § 15.

Председател на КТСДП:

Д-р Хасан Адемов